

Дилема

Григорій Чупринка

I

Не доходь, не доходь до останніх границь,
Не стривайся самотно з кінцем!
Повернися назад до живих таємниць
Любознавчим юнацьким лицем.

Тут і сонце, і тінь, тут і буря, і грім,
І кипить боротьба навкруги!
До життя, до життя! Тут серцям молодим
Ціле море огню і жаги.

Ти і раб і герой! — Так доводь до кінця,
До гармонії всякий розлад...
До життя ж, не змертвілі юнацькі серця,
До земних величезних принад!..

II

Бачиш — місце, бачиш — коло,
Де все вмерло й захололо,
Де людина кам'яніє,
Де каміння сонце гріє.
Де одні мерці?—
Одвернися,
Одкаснися
З божим гнівом на лиці
Од сумного попелища
В ту країну, де найвища
Розгорілася краса,
Щоб пізнало серце хоре
Величезне синє море,
Золотисті небеса.
В небі, злившись з красою,
Животворною росою
Мрії вернуться назад
На розпалене каміння

На загальне омертвіння,
На розлад.